

HET GEHEIM VAN LODE A.

Voor Mona en Clara

HET GEHEIM
VAN LODE A.

Van Halewyck

© 2017, Peter Van Olmen en Van Halewyck
Van Halewyck maakt deel uit van Pelckmans uitgevers nv
www.pelckmansuitgevers.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

Omslagtypografie: Peer De Maeyer
Omslagillustratie en vormgeving: Erwin van Wanrooij
Illustraties: Ronald Heuinck

D/2017/7104/20
ISBN 978 94 6131 637 0
NUR 284

vanhalewyck.be
www.dekleineodessa.com

vanhalewyck

vanhalewyck

van_halewyck

Wat voorafging... 13

PROLOOG

De valstrik 17

DEEL 1

ODESSA'S PROCES

- De heuvels zijn levend 23
De jaloezie van het schrijven 31
Het borsthaar van de Kapitein 39
De jongen met de Italiaanse broek 43
Het geheim van Odessa 50
De prijs van onsterfelijkheid 55
De pijn van de schrijver 60
De Gedaanteverwisseling 65
Vleugels in de nacht 73
Mysteries in de Bieb 83
De kooi 87
Wat onder de Bieb verborgen lag 91
Een bal van licht 95
De driemaster van Melville 100
Het proces 110
De Zwarte Kanarie 127

DEEL 2

HET VERBOND

- Shakespeare 137
Onverwacht nieuws 146
Het onsterfelijkheidsritueel 149
Grijpende handen 154
De kleine Odessa 161
Maretak en vochtig stro 166
Het geheim van Lode A. 173
De Mesalat en de Driekadoe 182
De kunst van het liegen 197
Het verbond bezegeld 210

DEEL 3

HET GEHEIM VAN DE MESALAT EN DE DRIEKADOE

- Volg het witte konijn! 221
Peter Pan 230
Huckleberry Finn 235
Anna 242
Karenina 248
Diefstal in de Bodley 257
Emma en de Boekmeester 269
Onder een hoed van ellende 277
De Rode Kamer 285
Mama Spook 291
Thee en koekjes 295
Een moeras van leugens 299
In de Giftige Pen 309
Het verbond verduidelijkt 314

DEEL 4

DE BOODSCHAPPERS

- Dwaalspoor 323
- Raad van de Boekmeester 329
 - Het boek van Hugo 336
- Een komkommer voor Pippi Langkous 339
 - De dief en de priester 343
 - Kogels voor Gavroche 346
 - Jean Valjean 356
- Vreemde ontmoetingen in de riolen van Parijs 365
 - Geurkaarsjes en groene klei 371
 - Meesterlijk bedrog 377
- De jongen in de schoensmeerfabriek 385
 - Meer! 392
 - De vingervlugge dief 399
 - Het wie 401
 - Jack 404
 - De dievenbende van Fagin 411
 - Een extra bolhoed 418
 - Het wat 423
- Werelddominantie voor gevorderden 427
 - Het leger tussen de bergen 431
 - Een onverwachte boodschap 435
 - Een kleine wereld 441
 - Woeste hoogten 448
 - Het beest met de veertig ogen 452
 - Chaos in Scribopolis 457
- Schrijvers verenigd voor Shakespeare 461
 - Bolhoedkamp 17 467
 - Toms tante 476
 - Tom heeft een plan 480
 - Laat de honden los! 484
- Luister goed, meisje. Ik wil je iets vertellen 490
 - Het waar 495
 - Geduld 502
 - Verbazing 505

DEEL 5

ODESSA'S VADERS

De nederzettingen aan het meer 515

Prikkeldraad 518

De vrouw met de zweep 524

Het woord is vogel 530

Geboren om wild te zijn 536

Odessa's vaders 541

Een laatste boodschap 545

EPILOOG

Vader en dochter 547

DRAMATIS PERSONAE 557

REIZEN IN DE BOEKENWERELD 575

VERANTWOORDING 579

DANKWOORD 582

‘Het lezen geeft ons toversleutels om diep in ons de deur te openen van vertrekken waar we zelf niet hadden kunnen komen.’

Marcel Proust – *Over lezen*

‘Personen die pogen een motief te ontdekken in dit verhaal, zullen worden vervolgd. Personen die pogen een moraal erin te ontdekken, zullen worden verbannen. Personen die pogen een plot erin te ontdekken, zullen worden doodgeschoten.’

Mark Twain – *Huckleberry Finn*

Wat voorafging...

In lang vervlogen tijden, toen schrijvers nog vaak vervolgd werden, trokken sommigen van hen zich terug uit de wereld en stichtten een stad aan de rand van een niet nader genoemde woestijn. Bijgestaan door de zeven Muzen schreven ze er – veilig en zonder vrees voor vervolging – de meesterwerken die hen beroemd zouden maken. Karavannen brachten de boeken de wijde wereld in.

Argeloze reizigers die in de buurt van de stad kwamen, werden bedwelmend door wonderlijke verhalen, tot ze niet meer wisten wat echt was en wat niet. De stad was veilig, de tijd stond er stil. Tot op een dag de schrijvers de grootste ontdekking sinds het vuur deden: met de tot poeder vermalen tranen van ontroerde Muzen konden ze dingen uit boeken halen en zelf in hun boeken afdalen.

Schrijvers doken hun boeken in en verbroederden met zelfgeschreven personages. Scribopolis groeide en bloeide. Nieuwe schrijvers traden toe. Boek guren kwamen in de stad wonen. Talentvolle jongeren werden overal ter wereld uitverkoren om in Scribopolis les te komen volgen bij de grootste schrijvers aller tijden.

De Raad der Onsterfelijken bestuurde de stad. Shakespeare was hun voorzitter. Elk jaar verlengden de Onsterfelijken hun verblijf in de stad tijdens het onsterfelijkheidsritueel, waarbij ze in een zelfgeschreven verhaal doken om er een jaar jonger door hun collega's weer uitgehaald te worden.

Op een dag besluit een machtsbeluste schrijver, Mabarak, een magisch boek te maken, genaamd Boekus. Wat in Boekus geschreven zal worden, zal echt gebeuren. Met Boekus zullen schrijvers regeren over de

wereld. De Raad der Onsterfelijken verwerpt het idee – verhalen dienen om mensen te inspireren, niet om ze aan banden te leggen – en drijven Mabarak de stad uit. Maar Mabarak zet door en maakt het magische boek af. Maar tot zijn grote ergernis kan alleen een kind, de Ware, in het boek schrijven. Dat kind is Odessa.

Als Odessa in Scribopolis aankomt, is de stad in rep en roer. Mabarak plant een grootscheepse aanval. Met de hulp van Lode A., een eigenwijze, maar hoogintelligente kanarie, slaagt Odessa erin Mabarak te overwinnen. Het kasteel van de schurk gaat in vlammen op, maar zijn lichaam wordt nooit teruggevonden.

Odessa wordt in Scribopolis onthaald als een heldin en de dag waarop Shakespeare haar adopteert als zijn dochter, koestert ze als de mooiste dag uit haar nog jonge leven.

Een jaar is verstreken en Odessa volgt les bij haar favoriete schrijvers. Ze is gelukkig. Maar er gaat geen dag voorbij zonder dat ze beseft wie haar echte vader is.

Mabarak.

De valstrik

Het ongeschoren gelaat van de man lag verborgen in de schaduw van een zwarte hoed. De man zat achter een bureau in een grote stoel, die iets weghad van een troon.

Tientallen kaarsen verlichtten de achthoekige torenkamer. Ramen aan elke zijde, keken uit over de stad. Buiten onweerde het. Een grote koepel, die boven alle torens uitstak, schitterde een ogenblik in het licht van de bliksem.

‘Heb je het?’ vroeg de man.

Een vrouw die een zwartleren broek droeg en lange rijlaarzen tot boven de knie, knikte. Aan haar riem hing een opgerolde zweep. Ze legde een boek op het bureau.

Het boek was dichtgebonden met een metalen riem, waarin een slot verwerkt was.

Kauwtjes trippelden om het boek heen. De vogels pikten naar het slot.

De man schoof de kauwtjes opzij. De vogels vlogen op en streken neer op de leuning van zijn stoel.

De man trok het boek naar zich toe.

‘Boden ze weerstand?’ vroeg hij.

De vrouw schudde haar hoofd. Ze gespte het slot van een doosje aan haar riem los, en haalde er een oude, roestige sleutel uit. Ze legde de sleutel naast het boek.

De man stak de sleutel in het slot en klikte de metalen riem open. Hij opende het boek, sloeg enkele bladzijden om, en las vol verwachting.

In de schaduwen achter de vrouw, klonk geknisper als van kapotte radio's. Het geluid leek de man gerust te stellen. Hun aantallen waren uitgedund, wist hij, maar namen opnieuw toe.

De man keek niet op van het mysterieuze boek. 'Waarom ben je niet opgelucht? Vanwaar die bezorgdheid?' Hij sprak de woorden in een taal die enkel hij en de vrouw spraken.

De vrouw antwoordde niet.

De man sloeg een bladzijde om. 'Niemand weet dat ik nog in leven ben. Niemand zal mij zoeken. Niemand zal mij vinden. Niet hier.'

Hij stopte met bladeren. Zijn vinger rustte op een bladzijde. 'Hier', zei hij. 'Dit is het recept waarover ik je sprak.' Hij las de volledige bladzijde. 'Dit zal ons lot veranderen. Zij zal nooit beseffen wat haar overkomt.'

De man dopte een ganzenveer in galzwarte inkt en schreef enkele woorden op een vel papier. Hij vouwde het vel en gaf het aan de vrouw. 'Zoek de ingrediënten', zei hij.

'Breng ze mij. Ondertussen zoek ik een schrijver wiens boek ik kan gebruiken. Ik heb al een goed idee wie.'

'Wie?' vroeg de vrouw.

De man wees om zich heen. 'De schrijver van het boek waarin we ons bevinden.'

De vrouw leek niet gerustgesteld.

'Maak je geen zorgen. Hij zal nooit doorhebben wat ik van plan ben. Hij is een ambitieuze sul die zijn ziel zou verkopen, als zijn woorden maar in druk verschenen. Ik heb hem al eens geholpen. Ik heb hem geholpen dit boek te schrijven.'

'Hoeveel boeken wil je behandelen met de ingrediënten?' vroeg de vrouw.

'Enkele honderden. Duizenden misschien. We moeten doorgaan tot zij er een in handen krijgt. De boeken mogen niet te onderscheiden zijn van echte exemplaren. Ze moeten er gelezen uitzien. Zij is slim. Zij is waakzaam. Zij mag vooral niet doorhebben, dat het boek dat ze in handen krijgt een valstrik is. Zodra de boeken behandeld zijn, zullen we geduld moeten uitoefenen. Tot een ervan zijn weg vindt naar de handen van mijn dochter.'

Een vale gier die aan een ketting lag wapperde met zijn vleugels. De man gooide een brok vlees naar de vogel, die het kokhalzend opslokte.

‘En andere lezers?’ vroeg de vrouw.

‘Wat is daarmee?’

‘Wat als andere lezers een van de boeken in handen krijgen? Wat doen we met hen?’

‘Er is plaats in de ondergrondse gewelven. Laat kooien bouwen. Voorzie de kooien van stro en kruiken met water.’

De vrouw in de zwartleren broek knikte. Ze vouwde het vel papier nogmaals en stak het in het doosje aan haar riem. Ze liep naar de deur, maar draaide zich om.

‘Wat ben je met haar van plan, als je haar in handen hebt?’

De man glimlachte. ‘Ik ga mijn dochter uitnodigen tot een verbond. Odessa zal mij leiden, of ze dat wil of niet, naar het grootste geheim uit de wereldliteratuur.’